B I U L E T Y N
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego

Warszawa, 15 stycznia 1953 r. Nr 1 (23) Poz. 1 — 6

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA

1.

ZARZĄDZENIE NR 244
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 17 grudnia 1952 r.

w sprawie uzupełnienia branżowego planu kont na rok 1952 dla jednostek handlowych, prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego.

Zatwierdzam załączone zmiany do Branżowego Planu Kont na rok 1952, stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 70 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 marca 1952 r.

M I N I S T E R **Dr Cz. Babiński**

Załącznik do zarządzenia Nr 244 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 17 grudnia 1952 r.

Do Branżowego Planu Kont na rok 1952 dla jednostek handlowych, prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego, podległych Ministerstwu Budownictwa Przemysłowego, stanowiącego załącznik do zarządzenia Nr 70 Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 31 marca 1952 r. wprowadza się następujące uzupełnienia:

1) W ROZDZIALE VIII

ROZRACHUNKI WEWNĘTRZNO-BRANŻOWE

Nr konta syntetycznego	**Nazwa konta syntetycznego** Nazwa konta analitycznego	Symbol urządzenia analitycznego Nr konta głównego: 1, 2, itd.	Rodzaj urządzeń analitycznych i ich systematyka	Uwagi
1	2	3	4	5
091	**Rozrachunki z tytułu wydzielonych środków**	091/1 091/2 itd.	Karty analityczne w układzie numerowym wg. wzoru KRD 7719, dziennik wg wzoru KRD 7709 Ru dla poszczególnych wyodrębnionych jednostek.	
092	**Rozrachunki bieżące**	092/1 092/2 itd.	Karty analityczne jak wyżej do konta 091.	

2) W ROZDZIALE XI

MATERIAŁY

1	2	3	4	5
131	**Materiały w przerobie**	131/1 131/2 itd.	Kartoteka analityczna jak wyżej do 125/1 z podziałem wg przedsiębiorstw przerabiających.	

3) W ROZDZIALE XV

KOSZTY HANDLOWE

1	2	3	4	5
199	**Koszty zarządu**		Konto syntetyczne w układzie analitycznym, wielorubrykowym z podanym w rubryce 3-ciej podziałem kosztów.	
	— płace	199/1		
	— narzuty na płace	199/2		
	— utrzymanie nieruchomości i ruchomości	199/3		
	— podróże służbowe	199/4		
	— utrzymanie własnego taboru osobowego	199/5		
	— nakłady biurowe (telekomunikacja, poczta, materiały)	199/6		
	— pozostałe nakłady	199/7		

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU
Cz. Krzemiński

2.

**ZARZĄDZENIE NR 246
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO**

z dnia 29 grudnia 1952 r.

w sprawie otwarcia Ośrodków Szkolenia Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Warszawie i w Nowej Hucie.

Na podstawie § 2 ust. 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U.R.P. Nr 36, poz. 277) oraz w związku z Zarządzeniem Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego z dnia 18.XII.1952 r. Nr IV 0-4844/52 w sprawie otwarcia Ośrodków Szkolenia Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Warszawie i Nowej Hucie — zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1953 r. otwiera się Ośrodki Szkolenia Budowlanego Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego w Warszawie, przy ul. Długosza 19 oraz w Nowej Hucie.

§ 2. Ośrodki będą prowadziły szkolenie pracowników budownictwa przemysłowego na kursach I i II stopnia z oderwaniem od pracy. Dyrektor Centralnego Zarządu Szkolenia Zawodowego ustalać będzie, w zależności od potrzeb, zakres specjalności, w których szkolenie będzie się odbywać.

§ 3. Ośrodki stanowią jednostki organizacyjne bezpośrednio podległe Centralnemu Zarządowi Szkolenia Zawodowego.

§ 4. Ośrodki są jednostkami budżetowymi, których budżety zatwierdzać będzie corocznie Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego.

§ 5. Centralny Zarząd Szkolenia Zawodowego opracuje do dnia 31 marca 1953 r. statut określający organizację Ośrodka.

w/z M I N I S T R A

**Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu**

3.

**ZARZĄDZENIE Nr 3/Og
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO**

z dnia 28 stycznia 1953 r.

w sprawie stosowania w praktyce budownictwa przemysłowego wyników prac naukowo-badawczych instytutów oraz zasad ich zlecania i odbioru.

Celem zabezpieczenia praktycznego zastosowania w budownictwie przemysłowym opracowań instytutów naukowo-badawczych, związanych z wprowadzeniem postępu technicznego i organizacyjnego i rozwiązywaniem konkretnych problemów występujących na placach budów oraz w rozwinięciu przepisów zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 187 z dnia 18 czerwca 1952 r. w sprawie trybu opracowania planów instytutów naukowo-badawczych na rok 1953 (Biuletyn PKPG Nr 26, poz. 124) — zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Prace planowe instytutu po ich ukończeniu etapowym lub całkowitym powinny być bezzwłocznie przekazywane użytkownikom oraz Departamentowi Techniki wraz z wnioskami co do czasu, sposobu i zakresu ich stosowania w praktyce.

2. Wszystkie prace instytutu o charakterze normatywnym podlegają przed przekazaniem ich do stosowania zatwierdzeniu przez Departament Techniki.

§ 2. 1. Zastosowanie praktyczne opracowań instytutu może wymagać:

1) przeprowadzenia analizy efektów ekonomiczno - technicznych,
2) instruktażu na budowach,
3) kontroli przebiegu realizacji,
4) dodatkowych opracowań ustalających tryb wprowadzania i metody kontroli.

2. Do ustalenia powyższych potrzeb i ich wykonania obowiązany jest instytut. W tym celu powinien on ściśle współpracować z jednostką wprowadzającą.

§ 3. Jednostki organizacyjne, którym zostały przekazane do zastosowania wyniki prac instytutu, obowiązane są składać relacje z przebiegu ich realizacji oraz osiągniętych wyników.

§ 4. 1. Jednostki organizacyjne Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego mogą udzielać zleceń instytutowi na opracowanie nie znajdujących się w planie rocznym instytutu tematów związanych z wprowadzeniem do budownictwa zasad postępu technicznego i organizacyjnego, względnie na rozwiązanie konkretnych problemów występujących na placach budów — wyłącznie za pośrednictwem Departamentu Techniki.

2. Zlecenie wpływające do instytutu spoza resortu z pominięciem Departamentu Techniki, instytut zobowiązany jest przedstawić przed przystąpieniem do realizacji Departamentowi Techniki do zaakceptowania.

§ 5. Po zakończeniu pracy planowej, względnie po wykonaniu zlecenia Departamentu, instytut przekazuje ją właściwemu zleceniodawcy. Odpis protokółu odbioru instytut przesyła Departamentowi Techniki niezwłocznie po jego podpisaniu. Protokół ten powinien zawierać dane dotyczące czasu, sposobu i zakresu praktycznego wykorzystania wyników objętej nim pracy, jak również wniosek instytutu dotyczący szerszego zastosowania wyników pracy poza odbiorcą.

§ 6. 1. Departament Techniki obowiązany jest opracować w porozumieniu z Departamentem Produkcji w oparciu o wnioski instytutów wiążący plan wykorzystania każdej zakończonej pracy instytutów.

2. Plan wykorzystania zakończonych prac instytutów winien w szczególności przewidywać zadania wspólne dla instytutów i jednostek wykonawstwa budowlano-montażowego w zakresie zastosowania praktycznych wyników prac — z podziałem zadań dla wykonawstwa i instytutów i ze wskazaniem terminów podjęcia i wykonania zadań — a przy zadaniach kompleksowych, rozwiązywanych przez kilka jednostek organizacyjnych — ze wskazaniem jednostki odpowiedzialnej za całość zagadnienia oraz ze wskazaniem zadań dla wykonawców poszczególnych części zagadnienia.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1953 roku.

w/z MINISTRA

Inż. St. Pietrusiewicz
Podsekretarz Stanu

4.

ZARZĄDZENIE NR 252
MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 30 grudnia 1952 r.

w sprawie zasad zlecenia opracowania i opiniowania projektów norm.

Na podstawie § 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministra Finansów Nr 329 z dnia 10 października 1952 r. w sprawie zasad finansowania działalności normalizacyjnej w resortach (Biuletyn PKPG Nr 43, poz. 206), zarządza się, co następuje:

§ 1. Projekty norm państwowych (PN), resortowych (RN) i zakładowych (ZN) są opracowywane przez zjednoczenia (przedsiębiorstwa), a opiniowane przez właściwe centralne zarządy oraz opracowywane przez zjednoczenia (przedsiębiorstwa) bezpośrednio podległe Ministrowi i instytuty naukowo-badawcze, a opiniowane przez Departament Techniki Ministerstwa.

§ 2. Opracowanie projektów norm i ich opiniowanie powinno być w zasadzie dokonywane w ramach obowiązków służbowych pracowników jednostek wymienionych w § 1.

§ 3. W przypadku, gdy jednostki wymienione w § 1 nie mogą wykonać prac normalizacyjnych we własnym zakresie, projekty norm przewidzianych w planach tych jednostek mogą być zlecone do wykonania osobom postronnym.

§ 4. 1. Opracowanie projektów norm za wynagrodzeniem może być zlecone własnym pracownikom w przypadku, gdy wykonanie tych prac w godzinach służbowych mogłoby spowodować nie wykonanie zadań jednostki zlecającej.

2. Praca zlecona własnym pracownikom może być wykonana wyłącznie w godzinach pozasłużbowych.

§ 5. Opracowanie projektów norm za wynagrodzeniem w zasadzie nie może być udzielane pracownikowi komórki normalizacyjnej jednostki zlecającej. W przypadku konieczności takiego zlecenia może być ono dokonane jedynie na podstawie otrzymanego w każdym przypadku pisemnego zezwolenia jednostki nadrzędnej, na wniosek jednostki zlecającej opracowanie projektu normy.

§ 6. 1. Opracowania projektów norm za wynagrodzeniem mogą być zlecane przez dyrektorów: centralnych zarządów, jednostek podległych bezpośrednio Ministrowi, instytutów naukowo-badawczych.

2. Zlecenie powinno być oparte na protokóle konieczności, dołączonym w oryginale do akt opracowanej normy.

§ 7. W przypadku konieczności opracowania projektu normy na podstawie zlecenia dyrektor jednostki organizacyjnej wymienionej w § 1:

1) ustala stopień trudności w opracowaniu projektu normy w myśl § 7 pkt. 6, powołanego zarządzenia, spisując protokół konieczności;
2) wybiera osobę autora względnie ustala liczebność i skład zespołu, któremu zostanie zlecone opracowanie projektu normy;
3) podpisuje umowę z autorem lub zespołem i wydaje polecenie wypłaty zaliczki w wysokości 25%, zgodnie z § 10 powołanego zarządzenia;
4) doręcza autorowi lub zespołowi, który opracował projekt normy, materiały dotyczące poprawek, zebrane drogą ankietowania projektu normy;
5) w przypadku potrzeby specjalnego opiniowania normy wybiera znawców zagadnienia i udziela im zlecenia na opracowanie opinii w sposób zapewniający złożenie jej w terminie — zgodnie z § 8 pkt. 2 powołanego zarządzenia;
6) po złożeniu projektu normy, decyduje o przyjęciu projektu oraz wydaje polecenie wypłaty dalszych 25% wy-

nagrodzenia — zgodnie z § 10 powołanego zarządzenia;

7) zgłasza drogą służbową do Departamentu Techniki Ministerstwa wnioski o przedstawienie Ministrowi Budownictwa Przemysłowego opracowanych projektów norm państwowych (PN) do akceptacji, zaś norm resortowych (RN) do zatwierdzenia;

8) po przyjęciu ostatecznie zredagowanego projektu wydaje polecenie wypłaty reszty należności w wysokości 50%.

§ 8. W celu dokonania czynności wymienionych w § 7 mogą być powoływane wewnętrzne komisje doradcze, złożone z odpowiednich fachowców, działające w ramach obowiązków służbowych.

§ 9. 1. Jednostki budżetowe mogą zlecać opracowanie i opiniowanie projektów norm w ramach kwot przewidzianych na ten cel w budżecie.

2. Jednostki działające na zasadach rozrachunku gospodarczego mogą zlecać opracowanie projektów norm do wysokości środków przewidzianych w ustalonych planach.

§ 10. Umowy zawarte z autorami lub zespołami opracowującymi i opiniującymi projekty norm, przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia, pozostają w mocy.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od 25 października 1952 roku.

w/z M I N I S T R A — **Inż. St. Pietrusiewicz**
Podsekretarz Stanu

5.

OKÓLNIK NR 39 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 19 grudnia 1952 r.

w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej w budownictwie przemysłowym.

W związku z zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 322 z dnia 6 października 1952 r. w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej podaje się do wiadomości i stosowania, co następuje:

§ 1. Produkcja odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej będzie podejmowana dopiero po zatwierdzeniu wzorów odzieży i sprzętu przez Centralny Instytut Ochrony Pracy (CIOP).

§ 2. Projektowanie wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej dla zakładów pracy budownictwa przemysłowego należy do zjednoczeń (przedsiębiorstw).

§ 3. Obowiązek przekazywania do zatwierdzania przez CIOP nowych wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej ciąży na zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) oraz na centralnych zarządach.

§ 4. Projekty przesyłane przez zjednoczenia (przedsiębiorstwa) i centralne zarządy do zatwierdzenia przez CIOP powinny być zaopatrzone w opinię branżowych instytutów naukowych lub innych komórek naukowych.

§ 5. W wypadkach zamówienia odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej o nowych wzorach w wytwórniach obcych, obowiązkiem zamawiającego jest upewnienie się czy wytwórnia posiada zatwierdzony projekt tej odzieży i sprzętu.

§ 6. Za wykonanie postanowień niniejszego okólnika odpowiedzialni są dyrektorzy właściwych jednostek organizacyjnych.

§ 7. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

DYREKTOR GENERALNY — **Inż. St. Bęć**

6.

PISMO OKÓLNE Nr 19 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT TECHNIKI

z dnia 22 grudnia 1952 r.

(znak: TE-5/5053/52)

w sprawie ograniczenia zużycia farb ołowianych i cynkowych.

Na podstawie zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 365 z dn. 18.XI.1952 r. w sprawie niektórych ograniczeń wyrobu i zużycia farb ołowianych i cynkowych, Departament Techniki podaje do wiadomości i przestrzegania przez wszystkie jednostki budowlano-montażowe, zakłady produkcji pomocniczej i biura projektowe następujących przepisów w tej sprawie:

1. Przy wyrobie farb miniowych służących do powlekania ochronnego należy stosować najwyżej 60% minii suchej, przy czym stosowane środki obciążające nie powinny zawierać związków ołowiu.
2. Zabrania się powlekania farbą miniową następujących przedmiotów:
   a) poręczy, ogrodzeń, krat, zbiorników na popiół, mebli ogrodowych i wszelkiego rodzaju tablic,
   b) konstrukcji żelaznych i stalowych, jeśli znajdują się w ziemi lub obudowane są betonem.

W wyjątkowo uzasadnionych poszczególnych przypadkach, Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej — Zarząd do Spraw Metali Nieżelaznych może wyrazić zgodę na odstępstwo od wymienionych przepisów za pośrednictwem Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

Jednocześnie informuje się, że Ministerstwo Przemysłu Chemicznego ma opracować nowe metody produkcji farb miniowych w celu jak największej oszczędności w zużyciu minii ołowianej i bieli cynkowej, przy równoczesnym zachowaniu pełnej właściwości tych farb w zakresie zabezpieczenia części żelaznych przed rdzewieniem.

Ponadto wymienione na wstępie Zarządzenie Przewodniczącego PKPG zabrania sprzedaży minii suchej i bieli cynkowej dla przygotowywania farb we własnym zakresie do powlekania ochronnego przed rdzewieniem. Do tego celu mają być sprzedawane wyłącznie farby gotowe.

V.-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Mgr inż. St. Hojarczyk

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego, Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 636-80.
Tel. wewn.: Redakcji 307; Administracji 495
Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.50.
Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P. konto 378-412/987 cz. 24 — dział 5 — rozdział 17.

Druk LSW W-wa, Al. Jerozolimskie 123. Pap. sat. kl. VII-A1/60 g. Zam. 1057c z dn. 31.XII.52 r. 4-B-10165